Express Mail Label No.	Date	d:	

Docket No.: 02709/0200570-US0

(PATENT)

IN THE UNITED STATES PATENT AND TRADEMARK OFFICE

In re Patent Application of: Jyrki Mikkola, et al.	
Application No.: Not Yet Assigned	Confirmation No.:
Filed: Concurrently Herewith	Art Unit: N/A
For: ANTENNA FOR FLAT RADIO DEVICE	Examiner: Not Yet Assigned
CLAIM FOR PRIORITY AN	D SUBMISSION OF DOCUMENTS
MS Patent Application Commissioner for Patents P.O. Box 1450 Alexandria, VA 22313-1450	
Dear Sir:	
Applicant hereby claims priority ur	nder 35 U.S.C. 119 based on the following prior
foreign application filed in the following foreign	gn country on the date indicated:
Country	Application No. Date
Finland	20022198 December 16, 2002
In support of this claim, a certified	copy of the said original foreign application is filed
herewith.	
Dated: November 25, 2003	Respectfully submitted, By William Lisa J. Ulrich Registration No.: 45,168 DARBY & DARBY P.C.
	P.O. Box 5257 New York, New York 10150-5257 (212) 527-7700 (212) 753-6237 (Fax) Attorneys/Agents For Applicant

PATENTTI- 'JA REKISTERIHALLITUS NATIONAL BOARD OF PATENTS AND REGISTRATION

Helsinki 8.10.2003

E T U O I K E U S T O D I S T U S P R I O R I T Y D O C U M E N T

Hakija Applicant Filtronic LK Oy

Kempele

Patenttihakemus nro Patent application no 20022198

Tekemispäivä

16.12.2002

Filing date

Kansainvälinen luokka International class H01Q

Keksinnön nimitys Title of invention

"Litteän radiolaitteen antenni"

Täten todistetaan, että oheiset asiakirjat ovat tarkkoja jäljennöksiä Patentti- ja rekisterihallitukselle alkuaan annetuista selityksestä, patenttivaatimuksista, tiivistelmästä ja piirustuksista.

This is to certify that the annexed documents are true copies of the description, claims, abstract and drawings originally filed with the Finnish Patent Office.

Pirjo Kaila

Maksu

50 EUR

Fee 50 EUR

Maksu perustuu kauppa- ja teollisuusministeriön antamaan asetukseen 1027/2001 Patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista muutoksineen.

The fee is based on the Decree with amendments of the Ministry of Trade and Industry No. 1027/2001 concerning the chargeable services of the National Board of Patents and Registration of Finland.

Osoite: Arkadiankatu 6 A P.O.Box 1160

Puhelin: 09 6939 500 Telephone: + 358 9 6939 500 Telefax: 09 6939 5328 Telefax: + 358 9 6939 5328

FIN-00101 Helsinki, FINLAND

Litteän radiolaitteen antenni

Keksintö koskee pienikokoiseen ja litteään radiolaitteeseen tarkoitettua antennia. Keksintö koskee myös radiolaitetta, jossa on sen mukainen antenni.

Kaupallisissa kannettavissa radiolaitteissa, kuten matkapuhelimissa, on malleja, joissa laitteen kokonaissyvyys on esimerkiksi senttimetrin paikkeilla. Tällaisia litteitä rakenteita ovat erityisesti taitettavien matkapuhelimien taitto-osat. Taitettava puhelin on kaksiosainen siten, että osat voidaan kaantää saranan varassa päällekkäin tai toistensa jatkoksi lähes samassa tasossa. Edellisessä asennossa laite menee erityisen pieneen tilaan ja jälkimmäisessa asennossa laite on yhteydenpidon aikana.

- 10 Taitettavien matkapuhelimien antennit ovat käytannössä monopoli-tyyppisiä ulkoisia antenneja. IIaittana niissä on ulkonevaan rakenneosaan yleisesti liittyvä epäkäytännöllisyys. Sisäisiä PIFA-tyyppisia tasoantenneja olisi luonnollisesti mahdollista käyttää, mutta matkapuhelimen taitto-osien litteyden vuoksi säteilevän tason ja maatason väli jäisi niin pieneksi, että antennivahvistus olisi epätyydyttävän pieni. Myös voitaisiin järjestää sisäinen monopoli-tyyppinen tasoantenni siten, että säteilevällä tasolla ei ole samalla kohtaa olevaa maatasoa. Tällöin laitteen litteydestä ei sinänsä ole haittaa, mutta antennin sähköiset ominaisuudet kuten sovitus ja antennivahvistus ovat tässäkin tapauksessa epätyydyttävät. Sovitusta voitaisiin parantaa lisäpiirin avulla, mutta tämä taas vaatisi useita diskreettikomponentteja.
- 20 Keksinnön tarkoituksena on vähentää mainittuja, tekniikan tasoon liittyviä haittoja. Keksinnön mukaiselle antennille on tunnusomaista, mita on esitetty itsenäisessä patenttivaatimuksessa 1. Keksinnön mukaiselle radiolaitteelle on tunnusomaista, mitä on esitetty itsenäisessä patentrivaatimuksessa 10. Keksinnön eräitä edullisia suoritusmuotoja on esitetty muissa patenttivaatimuksissa.
- Keksinnön perusajatus on seuraava: Litteän radiolaitteen antennin peruselementti on laitteen sisäinen, monopolityyppinen johdin. Tämä voi olla muotoiltu siten, että perusresonanssitaajuuden lähin harmoninen taajuus saadaan hyödynnetyksi ylemmän toimintakaistan muodostuksessa. Peruselementin lisäksi antennirakenteeseen kuuluu parasiittielementti, joka toimii sekä apusäteilijänä että antennin sovimselimenä. Sovims optimoidaan parasiittielementin signaalimaahan kytkevällä induktiivisella rakenneosalla.

Kcksinnön etuna on, että saavutetaan merkittävästi suurempi antennivahvistus verrattuna samaan tilaan meneviin tunnettuihin antennirakenteisiin. Lisäksi keksinnön etuna on, että antennin sovitus paranee verrattuna tunnettuihin sisäisiin

2

monopoliantenneihin. Edelleen keksinnön etuna on, cttä sen mukaista parasiittielementtiä voidaan käyttää myös ainakin yhden toimintakaistan leventämiseen järjestämällä sen resonanssitaajuus sopivasti sivuun peruselementin vastaavasta resonanssitaajuudesta. Edelleen keksinnön etuna on, että sen mukainen järjestely on yksinkertainen ja suhteellisen vähän tuotantokustannuksia aiheuttava.

Seuraavassa keksintöä selostetaan yksityiskohtaisesti. Selostuksessa viitataan oheisiin piirustuksiin, joissa

- kuva 1 esittää esimerkkiä keksinnön mukaisesta antennista,
- kuva 2a esittää toista esimerkkiä keksinnön mukaisesta antennista,
- 10 kuva 2h esinää kuvan 2a antennia sivulta nähtynä,
  - kuva 3a esittää kolmatta esimerkkiä keksinnön mukaisesta antennista,
  - kuva 3b csittää kuvan 3a antennia sivulta nähtynä,
  - kuvat 4a,b esittävät esimerkkiä keksinnön mukaisella antennilla varustetusta radiolaitteesta,
- 15 kuya 5 esittää esimerkkiä keksinnön mukaisen antennin sovituksesta ja
  - esittää esimerkkiä keksinnön mukaisen antennin hyötysuhteesta. kuva 6

Kuvassa 1 on ensimmäinen esimerkki keksinnon mukaisesta antennista. Kuvassa näkyy erään radiolaitteen piirilevy 101, jonka toiseen päähän antenni liittyy. Antennin pääosat ovat peruselementti 110 ja parasiittielementti 120. Peruselementti 20 on tässä csimcrkissä jäykkä, avointa suorakulmaista kehää muistuttava johdelanka. Piirilevyn 10) puoleisessa peruselementin 110 kulmassa on sen syöttöpiste F, joka on kytketty radiolaitteen antenniporttiin syöttöjohtimella 105. Antenniportti sekä radiolaitteen lähetin ja vastaanotin ovat piirilevyn 101 kääntöpuolella eivätkä näy kuvassa 1. Piirilevyn yläpinta on suurimmaksi osaksi johtavaa signaalimaata GND. Tämä ei kuitenkaan ulotu antennin kohdalle saakka, joten peruselementti 110 yhdessä syöttöjohtimen 105 kanssa muodostaa monopolityyppisen säteilijän. Tässä esimerkissä monopolisäteilijä on kaksikaistainen. Seu perusresonanssitaajuus on järjestetty erään ensimmäisen radiojärjestelmän käyttämälle taajuusalueelle ja perusresonanssitaajuuden lähin harmoninen taajuus on järjestetty crään toisen radiojärjestelmän käyttämälle taajuusalueelle. Harmonisen taajuuden ja perusresonanssitaajuuden suhteen asettamiseksi oikeaksi peruselementti 110 on kaksihaarainen: Se jakautuu syöttöpisteestä F katsottuna ensimmäiseen haaraan B11 ja toiseen, lyhyempään haaraan B12. Näiden ulompien päiden välillä on sähkö-

25

10

15

20

25

30

3

magneettinen kytkentä, mikä pienentää mainittua harmonisen taajuuden ja perusresonanssitaajuuden suhdetta.

Parasiittielementti 120 on sekin tässä esimerkissä jäykkä johdelanka ja sijaitsee peruselementin alapuolella, suunnilleen piirilevyn 101 tasossa. Parasiittielementti on kytketty eräästä pisteestään G signaalimaahan GND induktiivisen elementin 12.5 kautta. Tämä on noin yhden kienoksen tekevä johdelanka. Piste G jakaa parasiittielementin kahteen osaan B21, B22. Ensimmäinen osa B21 yhdessä induktiivisen elementin kanssa resonoi antennin alemmalla toimintakaistalla, joka on edellä mainittu ensimmäisen radiojärjestelmän käyttämä taajuusalue. Toinen osa B22 yhdessä induktiivisen elementin kanssa resonoi antennin ylemmällä toimintakaistalla, joka on edellä mainittu toisen radiojärjestelmän käyttämä Värähtelyenergia tulee tictcnkin taajuusalut. peruselementin kentästä sähkömagneettisen kytkennän kautta. Parasiittielementti siis toimii tässä esimerkissä apusäteilijänä ja parantaa antennivahvistusta antennin molemmilla toimintakaistoilla. Parasiittielementin osat ja induktiivinen elementti mitoitetaan niin, että koko antennin sovitus optimoituu.

Edellä kuvatunlaisella rakenteella päästään keksinnön tavoitteeseen eli litteään radiolaitteeseen mahtuvaan, sähköisiltä ominaisuuksiltaan riittävän hyvään antenniin. Tämä tarkoittaa, että antennin korkeutta h, ts. peruselementin 110 kohtisuora etäisyyttä radiolaitteen piirilevystä 101, voidaan pienentää verrattuna esimerkiksi yhtä hyvään PIFAan.

Parasiittielementiiä 120 voidaan käyttää myös toisen tai kummankin toimintakaistan leventämiseen. Tämä tapahtuu sinänsä tunnetulla tavalla järjestämälla peruselementin resonanssitaajuus ja parasiittielementin resonanssitaajuus jonkin verran eri suuriksi. Taajuusero on kuitenkin rajoitettava niin, että antennin sovitus pysyy tiittävän hyvänä koko resonanssitaajuuksien välisellä alueella.

Kuvissa 2 a, b on toinen esimerkki keksinnön mukaisesta antennista. Kuvassa 2a rakenne on esitetty päältä päin ja kuvassa 2b sivulta päin. Antennissa on, kuten kuvan 1 tapauksessa, radiolaitteen piirilevy 201, antennin peruselementti 210, parasiittielementti 220 ja tämän signaalimaahan kytkevä induktiivinen elementti 225. Erona kuvaan 1 on, että sekä parasiittielementti että induktiivinen elementti ovat nyt johdeliuskoja piirilevyllä 201. Induktiivinen elementti 225 muodostuu spiraalimaisesta kuviosta ja se on vastakkaisella puolella piirilevyä kuin parasiittielementti 220.

10

15

20

25

30

Kuvissa 3 a, b on toinen esimerkki keksinnön mukaisesta antennista. Kuvassa 3a rakenne on esitetty päältä päin ja kuvassa 3b sivulta päin. Antennissa on radio-laitteen piirilevy 301, autemin peruselementti 310, parasiittielementti 320 ja tämän signaalimaahan kytkevä induktiivinen elementti 325. Tässä esimerkissa peruselementti 310 on johdeliuska piirilevyllä 301. Peruselementti ci haaraudu kuten kuvissa 1 ja 2. Sen sijaan sen loppupää 312 on aivan syöttöpisteestä F lähtevän osuuden 311 vieressä suhteellisen voimakkaan sähkömagneettisen kytkennän muodostamiseksi. Tällä muotoilulla järjestetään perusresonanssitaajuuden ja tämän lähimmän harmonisen taajuuden suhde sopivaksi. Parasiittielementti 320 on nyt peruselementin yläpuolella, ts. koholla piirilevystä 301, ja on tehty pellistä leikkaamalla. Induktiivinen elementti 325 on parasiittielementin ulokkeen ja maatason välissä oleva, jäykastä langasta tehty pieni kela. Kuvassa 3b näkyy myös parasiittielementtiä piirilevyyn tukeva dielektrinen kappale 370.

Kuvassa 4 on esimerkki keksinnön mukaisesta radiolaitteesta. Radiolaite 400 on taitettava matkapuhelin, jossa on saranan varassa olevat ensimmäinen osa 402 ja toinen osa 403. Nämä ovat huomattavasti litteämpiä kuin tavallinen, yhtenäisen kuoren omaava matkapuhelin. Kuvassa 4a ensimmäinen ja toinen osa on käännetty lähes oikokulmaan toisiinsa nähden ja kuvassa 4b ne on käännetty vastakkain. Edellä selostetun kaltainen antenni 440 on ensimmäisen osan 402 sisällä. Se voitaisiin luonnollisesti sijoittaa myös toisen osan 403 sisälle.

Kuvassa 5 on esimerkki keksinnön mukaisen antennin sovituksesta. Esimerkki koskee kuvan 1 esittämää antennia taitettavassa matkapuhelimessa. Antennin korkeus h on 3,5 mm. Sovituksen hyvyys ilmenee heijastuskertoimen S11 arvoista. Kuvaaja 51 näyttää heijastuskertoimen muuttumisen taajuuden funktiona, kun matkapuhelimen taitososat ovat vastakkain, ja kuvaaja 52 vastaavan muuttumisen, kun matkapuhelin on avoin. Kuvaajista nähdään, että antennin kahdesta toimintakaistasta alempi BD1 kattaa GSM900-järjestelmän (global system of mohile communications) taajuusalueen ja ylempi toimintakaista BD2 mm. GSM1800- ja GSM1900-järjestelmien taajuusalueen. Parasiittielementti on siis mitoitettu niin, että varsinkin ylempi toimintakaista on hyvin leveä. Puhelimen kääntäminen avoimeksi parantaa sovitusta varsinkin alemmalla toimintakaistalla ja siirtää samalla tätä jonkin verran alaspäin. Ylemmän toimintakaistan muutokset ovat vähäisempiä.

Kuvassa 6 on esimerkki keksinnön mukaisen antennin hyötysuhteesta. Hyötysuhteet on mitattu samankaltaisesta rakenteesta kuin kuvan 5 soviluskuvaajat. Kuvaaja 61 näyttää hyötysuhteen muuttumisen alemmalla ja ylemmällä toimintakaistalla, kun

5

matkapuhelimen taitososat ovat vastakkain, ja kuvaaja 62 vastaavan muuttumisen, kun matkapuhelin on avoin. Kuvaajia verrattaessa havaitaan taiπo-osan auki kääntämisen parantavan hyötysuhdetta sekä alemmalla että ylemmällä toiminta kaistalla noin 0,4:stä noin 0,5–0,55:een. Antennivahvistuksena eli edullisimmassa suunnassa mitattuna suhteellisena kentänvoimakkuutena lukemat vastaavat ykköstä suurempia arvoja.

Taitettavan puhelimen ollessa kokoontaitettuna riittää, kun merkinanto sen ja tukiaseman välillä toimii. Kuvien 5 ja 6 tulokset osoittavat keksinnön mukaisen antennin olevan tässä suhteessa kelvollinen.

10 Edellä on kuvattu eräitä keksinnön mukaisia antennirakenteita. Keksintö el rajoita antennielementtien muotoja ja toteutustapaa juuri kuvattuihin. Keksinnöllistä ajatusta voidaan soveltaa eri tavoin itsenäisen patenttivaatimuksen 1 asettamissa rajoissa.

10

6 L4

Patenttivaatimukset

- 1. Littean radiolaitteen sisäinen antenni, jossa on monopolityyppinen peruselementti (110; 210; 310) syöttöjohtimineen (105), tunnettu siitä, että se käsittää lisäksi apusäteilijänä toimivan parasiittielementin (120; 220; 320) sekä parasiittielementin ja radiolaitteen signaalimaan (GND) väliin kytketyn yksittäisen sovituselementin (125; 225; 325) antennin sovituksen optimoimiseksi.
- 2. Patenttivaatimuksen 1 mukainen antenni, tunnettu siitä, että peruselementin erään ensimmäisen osan (B11; 311) ja erään toisen osan (B12; 312) välillä on sähkömagneettinen kytkentä peruselementin perusresonanssitaajuuden ja tämän lähimmän harmonisen taajuuden suhteen määräämiseksi siten, että perusresonanssitaajuus on erään ensimmäisen radiojärjestelmän taajuusalueella ja mainittu lähin harmoninen taajuus on erään toisen radiojärjestelmän taajuusalueella.
- 3. Patenttivaatimuksen 2 mukainen antenni, tunnettu siitä, että parasiittielementin ja sovituselementin muodostamalla rakenteella on ensimmäinen resonanssitaajuus, joka on järjestetty ensimmäisen radiojärjestelmän taajuusalueelle ja toinen resonanssitaajuus, joka on järjestetty toisen radiojärjestelmän taajuusalueelle.
- 4. Patenttivaatimuksen 1 mukainen antenni, jossa radiolaitteessa on piirilevy (101; 201; 301), tunnettu siitä, että peruselementti ja parasiittielementti ovat radiolaitteen piirilevyn normaalin suunnassa katsottuna olennaisen päällekkäin.
  - 5. Patenttivaatimuksen 4 mukainen antenni, tunnettu siitä, että peruselementti (110) ja parasiittielementti (120) ovat jäykkiä johdelankoja sivussa mainitusta piirilevystä (101) tämän normaalin suunnassa katsottuna.
- 6. Patenttivaatimuksen 4 mukainen antenni, tunnettu siitä, että 25 parasiittielementti on johdeliuska (220) mainitun piirilevyn pinnalla ja peruselementti on jäykkä johdekappale (210).
  - 7. Patenttivaatimuksen 4 mukainen antenni, tunnettu siitä, että peruselementti on johdeliuska (310) mainitun piirilevyn pinnalla ja parasiittielementti on jäykkä johdekappale (320).
- 30 8. Patenttivaatimuksen 1 mukainen antenni, tunnettu siitä, että sovituselementti on kierretty johdelanka (125; 325).

- 9. Patenttivaatimuksen 6 mukainen antenni, tunnettu siitä, että sovituselementti on johdeliuska (225) mainitun piirilevyn pinnalla.
- 10. Radiolaite, jossa on sisäinen antenni, joka käsittää monopolityyppisen peruselementin syöttöjohtimineen. tunnettu siitä, että antenni käsittää lisäksi apusäteilijänä toimivan parasiittielementin sekä parasiittielementin ja radiolaitteen signaalimaan väliin kytketyn yksittäisen sovituselementin antennin sovituksen optimoimiseksi
- 11. Patenttivaatimuksen 10 mukainen radiolaite (400), jossa on ensimmäinen ja toinen osa siten, että nämä osat ovat käännettävissä saranan varassa päällekkäin, tunnettu siitä, että mainittu antenni (410) sijaitsee ensimmäisen osan (402) sisällä.

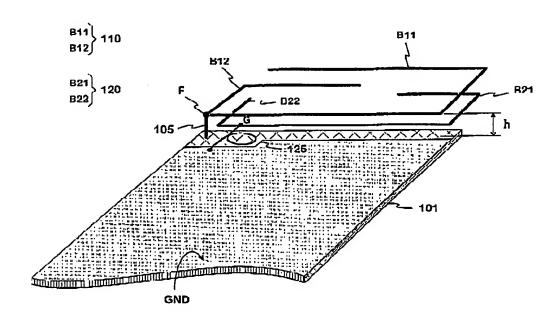
L5

(57) Tiivistelmä

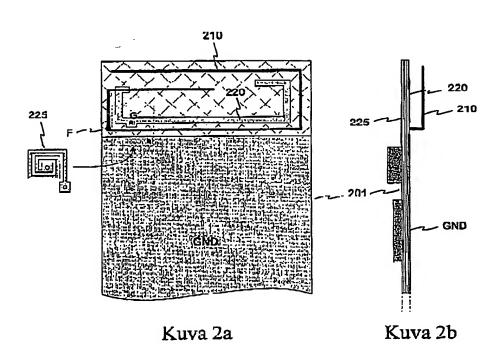
Keksintö koskee pienikokoiseen ja litteään radiolaitteeseen tarkoitettua antennia sekä radiolaitetta, jossa on sen mukainen antenni. Antennin peruselementti on laitteen sisäinen, monopolityyppinen johdin (110). Tämä voi olla muotoiltu siten, että perusresonanssitaajuuden lähin harmoninen taajuus saadaan hyödynnetyksi ylemmän toimintakaistan muodostuksessa. Peruselementin lisäksi antennirakenteeseen kuuluu parasiittielementti (120), joka toimii sekä apusäteilijänä että antennin sovituselimenä. Sovitus optimoidaan parasiittielementin signaalimaahan kytkevallä induktiivisella rakenneosalla (125). Saavutettava antennivahvistus on merkittävästi suurempi kuin samaan tilaan (h) menevillä tunnettuilla antennirakenteilla, ja antennin sovitus paranee verrattuna tunnettuihin sisäisiin monopoliantenneihin.

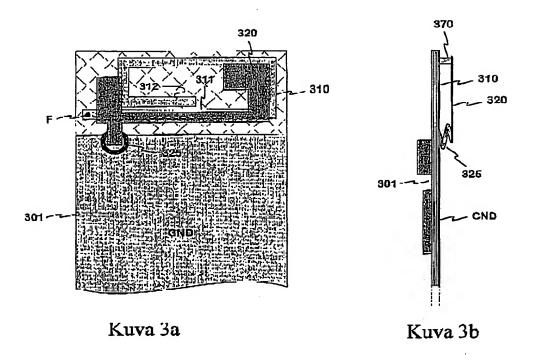
Kuva 1

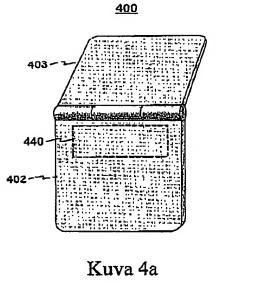
L6

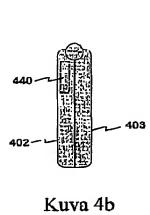

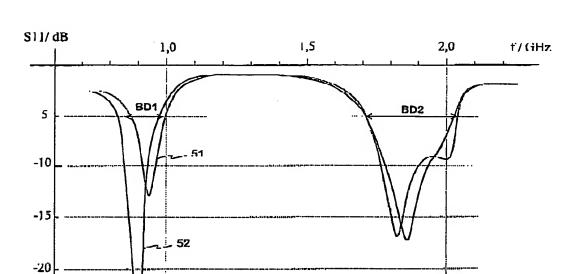
Kuva 1

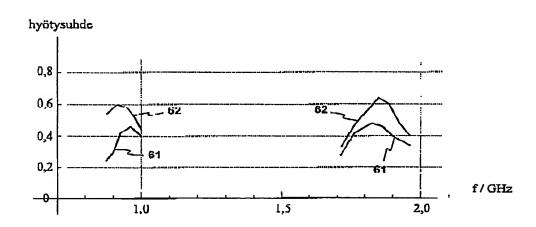

Kuva 5

Kuva 6